

Dit zijn de rollen:

Kapitein Knakkernoot - een gemoedelijke, middelbare zeebonk, die zich niet gauw van de wijs laat brengen.
Nicola

Jasper, zijn scheepsjongen - Een joch van ongeveer 16 jaar, brutaal maar innemend.
Natascha Albert

Kokkie, de scheepskok - Kan ook een kokkin zijn. Een ietwat nerveus, persoonkje - niet te jong meer.
Jacobina

Grote Piet - de enige volwassen Piet aan boord, die door de andere Pietjes met veel respect wordt behandeld.

Drie kleine Pietjes - waarvan de eerste duidelijk wat slimmer is dan de beide anderen.
Piet 1 = Nina
piet 2 = Wallyn
piet 3 = Paula

Voor de rollen van kapitein en scheepsjongen zijn heren gewenst, de andere rollen kunnen uitstekend door dames worden gespeeld.

Tijdsduur: 50 á 60 min. (afhankelijk van de reacties uit de zaal en de manier waarop de spelers het publiek mee laten doen.)

Het decor:

Het stuk speelt aan boord van het m.s. "Spanje", het schip waarmee Sinterklaas ieder jaar naar Nederland komt. Aan de voorzijde van het toneel loopt een ongeveer 80 cm. hoge reling. Het

achterdoek stelt een dekkajuit voor, maar voor het grootste gedeelte wordt dit doek aan het oog onttrokken door een enorme stapel pakjes en dozen in allerlei maten en met de meest kleurige papiertjes er om. Aan al die pakken hangen labels met namen. Het zijn de geschenken die Sint Nicolaas uit Spanje meebrengt. Tussen deze pakjes en de reling blijft een ruimte van ongeveer 1,5 á 2 meter, waarop het gehele verhaal zich gaat afspelen.

HOE HET KOMT DAT ZWARTE PIET SOMS ZO STREPERIG IS

(Als het doek opgaat horen we de wind, de golven en de meeuwen rond het schip. Als de scheepstoeter klinkt komt kapitein Knakkernoot in vol ornaat van rechts. Hij blijft midden op het toneel staan en tuurt met zijn kijker de horizon af. Na enige ogenblikken laat hij de kijker weer zakken.)

KAPITEIN: Ziezo, dan zijn we nu eindelijk toch op weg. Als november op z'n eind loopt is het elk jaar weer een drukke tijd. Jullie moeten weten dat dit het schip van Sinterklaas is en ik ben daarvan de kapitein. Elk jaar opnieuw moet ik dit schip vol kadootjes naar Nederland brengen. Honderd, nee wel duizend kadootjes! Het hele schip zit er vol mee! Waar je ook komt op dit schip, overal staan pakjes. Op het dek, in de gangen, in de keuken, op mijn bed en zelfs in de mast hangen de pakjes. Er kan er niet één meer bij. Het lijkt wel of Sinterklaas elk jaar weer méér kadootjes meeneemt. Weet je wie er allemaal aan boord zijn? Sinterklaas? Nee, Sinterklaas niet, die had nog zoveel brieven en verlanglijstjes te lezen, dat ie nog niet mee kon. Sinterklaas komt over een paar dagen met een helikopter achter ons aan en als we dan in Nederland komen is ie natuurlijk ook op m'n schip. 't Paard is wel mee. Daar hebben we beneden in het ruim een mooie stal voor gemaakt. En de hoofdman van de Pieten, de "grote" Piet is ook aan boord en dan nog wel een stuk of tien kleine Pietjes en dan natuurlijk ook de bemanning van dit goeie schip: de stuurman en de matrozen en de scheepsjongen en de kok. Kokkin, moet ik eigenlijk zeggen, want dat is een mevrouw. Ik vind dat mevrouwen lekkerder kunnen koken dan meneren. Deze kan het ook heel goed. Bonensoep

met klapworst en uienvla en... ha, daar komt grote Piet.

GROTE PIET: Dag kapiteintje.

KAPITEIN: Zo Piet, dan zijn we toch eindelijk vertrokken met ons schip vol kadootjes.

GROTE PIET: Wanneer zijn we ien Nederland, kapitein?

KAPITEIN: Het is vier dagen varen als het weer tenminste goed blijft. Wat zullen de kinderen weer blij zijn als we aankomen.

GROTE PIET: Ze staan vast weer op ons te wachten, net als vorige jaren en de televisie-mensen zullen er ook wel weer zijn.

KAPITEIN: Ja Piet, dat is altijd een heerlijk feest. Maar al die drukte vooraf...! Heb je alle kadootjes aan boord laten brengen? Kon het allemaal mee?

GROTE PIET: Mijn Pietjes hebben hard gewerkt en ik heb heel goed opgelet dat ze alles heel voorzichtig hebben neergezet ien jouw schiep.

KAPITEIN: Prachtig; prachtig; dus er is werkelijk niets blijven staan?

GROTE PIET: Alleen een paar kisten, waar niet die kadootjes ienzieten. Alle kado's zijn hier en alle speculaaspoppen zijn hier en alle chocoladeletters ook.

KAPITEIN: Maar wat zat er dan in die kisten die niet meer mee konden?

GROTE PIET: Dat weet iek niet. Dat waren geen kisten van Sienterklaas.

KOKKIN (handenwringend op): O kapitein, ik ben radeloos. Ik kan niet koken. We moeten terug naar Spanje.

KAPITEIN: Wat is er aan de hand! Waarom kun je niet koken, Kokkie? Ik heb je juist op deze reis meegenomen omdat je zo goed kan koken.

KOKKIN: We hebben geen eten bij ons, kapitein.

Ik wou een grote pan soep gaan koken, maar alle kasten in de keuken staan vol met pakjes. Nergens kan ik de bonen vinden. En we hebben geen brood ook. De broodtrommel zit ook al vol met pakjes. Ik heb overal gezocht, maar op het hele schip is geen eten te vinden. We kunnen niet vier dagen op zee zonder eten; we moeten echt terug kapitein, om het te halen.

GROTE PIET: Dat kan beslist niet, kapitein. Dan komen wij te laat in Nederland en dan zijn er op de verjaardag van Sienterklaas geen kadootjes.

KOKKIN: We moeten terug. Wil jij dan vier dagen niet eten Piet?

KAPITEIN: Wacht nu eens even. Laat me nadenken. Wat zat er in die kisten die niet meer mee konden?

GROTE PIET: Ik weet het niet. Alleen weet ik zeker dat het niet die kisten van Sienterklaas waren.

KOKKIE: Dan waren het vast de kisten met het eten.

KAPITEIN: Stil nu even; heb je werkelijk overal goed gekeken, Kokkie?

KOKKIE: Ja kapitein, overal! Maar op dit hele schip zijn alleen maar kadootjes en niets om te eten.

KAPITEIN: Maar er zijn toch zeker wel zakken met pepernoten en kisten vol speculaas; dan moeten we die maar opeten. Piet heeft gelijk als hij zegt dat we te laat in Nederland komen als we nu nog een keer terug moeten.

GROTE PIET: Maar die pepernoten en speculaas zijn voor die kienderen in Nederland. Sienterklaas zal vreselijk boos zijn als wij die gaan opeten. Wij kunnen beter viesjes vangen in de zee voor Kokkie om te bakken. Of anders wij eten Kokkie op,

zwarte Pietjes weten toch niet die verschiel tussen kok en bok.

KAPITEIN: Piet hou op, je moet Kokkie niet zo plagen.

GROTE PIET: Maar van die pepernoten blijf jij af, kapiteintje als Sienterklaas niet goed vindt. Iek zal Sienterklaas een brief schrijven en vragen of wij mogen pepernoten eten.

KOKKIN: En doe je die brief dan hier op zee in de brievenbus?

GROTE PIET: Piet ies veel sliemmer dan jij weet. Piet doet de brief ien een fles en gooit die ien de zee.

KOKKIN: Wat voor fles?

GROTE PIET: Een lege limonadefles.

KOKKIN: De limonadeflessen staan nog in Spanje.

GROTE PIET: Ien een lege melkfles dan.

KOKKIN: De melkflessen staan ook in Spanje.

GROTE PIET: Ien een flessie van de dokter.

KAPITEIN: Maar de dokter is ook in Spanje.

GROTE PIET: Dan weet iek het ook niet. (gaat af onder het zeggen van de volgende tekst): Maar van die pepernoten blijven jullie af en ook van die speculazen.

KOKKIN: Wat een toestand! Wat moet dat nu kapitein? Gaan we echt niet terug naar Spanje?

KAPITEIN: Nee Kokkie, dat kunnen we echt niet doen.

KOKKIN: Maar wat moeten we dan eten al die dagen?

KAPITEIN: Het was misschien niet zo'n gek idee van Piet om te proberen een paar vissen te vangen. Als het lukt kun je die voor ons bakken. Weet je wat je doet, stuur meteen Jasper, de scheepsjongen maar 'ns even bij me; dan zet ik die met een hengeltje hier aan de reling.

KOKKIN: Ik hoop dat het lukt kapitein, maar ik ben bang dat er niet veel van terecht komt. Ik krijg nu al honger als ik er aan denk dat we straks met z'n allen één zo'n klein visje moeten delen.

KAPITEIN: Ga nu maar, misschien valt het wel mee. (kokkin hoofdschuddend en mopperend af) Laat 'm z'n hengel meenemen. (kapitein tuurt weer de horizon af) Misschien komen we wel een schip tegen dat eten genoeg aan boord heeft en misschien wil die kapitein wel met ons delen als we hem een van die kadootjes geven. Een hobbelpaard of een elektrische trein misschien.

JASPER (opkomend met hengel): U had me laten roepen, kapitein? Wat moet ik voor u doen?

KAPITEIN: Een ernstige zaak jongen. Je zult moeten proberen een stevig maaltje vis te vangen.

JASPER: Vis vangen?

KAPITEIN: De toestand is kritiek, jongen. We varen op een goed schip, maar we hebben geen eten bij ons. Het schip zit vol met de spullen van Sinterklaas, maar het eten voor de bemanning staat nog in Spanje, dat hebben we vergeten mee te nemen. Als het jou niet lukt een paar stevige vissen te vangen, zul je vanavond met een lege maag naar bed moeten.

JASPER: Ik heb nu al honger, kapitein. Ik wilde juist aan Kokkie gaan vragen wanneer we eindelijk eens gaan eten.

KAPITEIN: Je zult nog even moeten wachten. Vooruit jongen, doe je best. Ik reken op je en als je wat gevangen hebt, roep je Kokkie maar.
→ (kapitein af)

JASPER (zijn hengeltje gereedmakend): Wat moet er aan de haak? Waar haal ik nu weer een wurmpie vandaan? (kijkt om zich heen) Of een

stukkie deeg? Kokkie! Kokkie!

KOKKIE (komt aansnellen): Heb je wat gevangen? Een grote?

JASPER: Nee, nog niets, natuurlijk. 'k Heb nog niet eens ingelegd. Ik moet een stukkie deeg hebben voor aan 't hakie.

KOKKIN: Niet van mij. Ik heb geen deeg. Ik heb geen brood. Ik heb geen aardappeltje. Ik heb helemaal niets.

JASPER: Dan kan ik ook niet vissen. (gooit zijn hengeltje neer)

KOKKIN: Probeer 't eens met een balletje papier. Als je een mooi wit stukje neemt zien die stomme vissen toch niet dat 't geen brood is. (ze scheurt een stukje papier van een van de pakjes af en draait dat tussen haar handen) Hier probeer 't zo maar eens en roep me niet eerder voor je wat hebt gevangen. (af)

JASPER (gooit zijn hengel over de reling met een moedeloos gebaar): Dat wordt toch niks. Zo stom zijn die vissen nu ook weer niet. (hij geeuwt, kijkt naar zijn dobber, geeuwt nog eens en dommelt zachtjes in slaap. Dan begint de stapel pakjes te bewegen. Eerst zien we één zwarte hand, daarna een tweede en een klein Pietje kruipt vanachter de pakjesberg vandaan)

~~PIETJE: Ik heb het allemaal gehoord. Ik zat daarachter. Wat een vreselijke toestand kan dat worden. (gaat naar het hengeltje) Nee, er zit nog niets aan. Ik denk ook niet dat je met een stukje papier iets vangt. 't Lijkt me niet leuk om vier dagen niet te eten, maar ik vind wel dat grote Piet gelijk heeft als je zegt dat we niet van de pepernoten mogen eten. Sinterklaas zou vast erg boos zijn. Die pepernoten zijn immers voor de kinderen van Nederland. Weten jullie dat ik één van de drie strooi-pieten ben? Ja, we zijn niet z'n~~

drieën en wij moeten op die hele grote zak met pepernoten passen. Als we in Nederland zijn gaan we strooien. Waar die zak met pepernoten is? Nou, daarachter natuurlijk. Mijn twee vriendjes zitten elk aan een kant en passen er op. En eigenlijk moet ik bovenop die zak zitten, maar af en toe ga ik er even af. Hebben jullie wel eens bovenop een zak met pepernoten gezeten? Nou dat zit helemaal niet lekker. Hard aan je gat, hoor. (gaat weer naar het hengeltje) Nog niks! Wat denken jullie, zouden we die zak met pepernoten maar niet beter kunnen verstoppen, zodat niemand ze kan vinden? Ja? Zal ik mijn vriendjes dan maar roepen? Wacht dan maar even. (rechts af)

JASPER (wakker wordend): Ik dacht dat ik iets hoorde. Was hier iemand? Wie? Zwarte Piet? Ja, dat zal wel, het hele schip zit vol met zwarte Pieten. (kijkt aan zijn hengeltje) Nog niets. Oei, wat krijg ik een honger. Ik wou dat ik een boterham had. Met worst. Of met kaas. Of met vlokken. Of met jam. Of met... pepernoten. Ja, pepernoten. Ik wou dat ik pepernoten had. Hmmm die moeten hier toch wel ergens zijn. Pepernoten. Natuurlijk, op het schip van Sinterklaas zijn vast een heleboel pepernoten. Ik denk dat ik ze ga zoeken. Die stomme vissen bijten toch niet; dat hengeltje zoekt het verder alleen maar uit. Ik ga proberen een pepernootje te vangen. Hmmm, wat heb ik een trek. Weten jullie misschien waar de pepernoten zijn? Zal ik het aan een van de Pieten moeten vragen. Hmmm, wat lekker. (af)

PIETJE 2 (opkomend met Pietje 1 en 3, zij dragen een grote zak pepernoten het toneel op): Nou, is dat een grote of niet?

PIETJE 3: Vol met pepernoten. Heerlijke pepernoten!

PIETJE 1: Wij gaan 'm goed verstoppen, want ik heb zojuist gehoord dat aan boord van dit schip onze zak met pepernoten het enige is wat je kunt eten. En als de kapitein honger krijgt, of de stuurman..

PIETJE 2: ...dan zouden die best eens aan onze pepernoten kunnen beginnen.

PIETJE 3: Maar wat krijgen wij dan? Is er voor ons ook geen eten?

PIETJE 1: Nee, wij krijgen ook vier dagen niets.

PIETJE 3: Helemaal niets? Piet, dat kan toch niet?

PIETJE 1: 't Is wel vervelend, maar er is niets aan te doen. Het schip zit helemaal vol met kadootjes en de kisten met brood en aardappelen en groenten en worst staan nog in Spanje aan de wal. Die konden er niet meer bij!

PIETJE 2: Hoe weet je dat allemaal?

PIETJE 1: Dat heb ik gehoord van de kapitein en van de grote Piet; die hadden 't er samen over.

PIETJE 2: Gossemikkie. Dat is niet leuk. Dan komen we straks met holle hongerbuikjes in Nederland aan. (bedenkt zich) Maar ja, wij hebben natuurlijk nog de pepernoten. Daarvan mogen wij natuurlijk wel eten!

PIETJE 1: O nee, dat mogen wij ook niet. Sinterklaas zegt immers altijd: Pietjes niet zelf van de pepernoten snoepen; die zijn voor de kinderen in Nederland.

PIETJE 2: Ook niet als we erge honger hebben?

PIETJE 1: Ook niet als we erge honger hebben! Kom jongens, bedenk eens ergens een goed plekje waar we 'm kunnen verstoppen, zodat niemand 'm kan vinden.

PIETJE 2: In de allergrootste pan in de keuken.

PIETJE 3: Dan vindt Kokkie 'm. In het bed van de kapitein.

PIETJE 2: Dan vindt die 'm als ie gaat slapen.

PIETJE 3: In de schoorsteen van het schip.

PIETJE 2: Dan worden alle pepernoten zwart van het roet. Dat kan ook niet.

PIETJE 1: Ik vind dat we ze het best in een heel grote doos kunnen doen en die pakken we dan net zo in als alle andere en die zetten we gewoon tussen de kadootjes. Dan ziet niemand dat het pepernoten zijn. Dan denken ze gewoon dat er een autoped inzit of een poffertjeskraam.

PIETJE 2: Hoe kan dat nu? Die is toch veel te groot?

PIETJE 3: En dan zetten we buiten op het briefje, gewoon "pepernoten".

PIETJE 1: Natuurlijk niet. Dan hebben de mensen het meteen in de gaten. We zetten op het briefje alleen maar "Piet".

PIETJE 2: Wie Piet? Wat voor Piet? Hij of ik? Of jij soms?

PIETJE 3: Ja, voor wie is dat pak dan?

PIETJE 1: Voor ons alle drie natuurlijk. Om te kunnen strooien.

PIETJE 2: Dan moet je erop zetten: Voor Piet, Piet en Piet.

PIETJE 1: Vooruit dan maar, dat doen we. Halen jullie maar 's ergens een grote doos vandaan.

PIETJE 2: Dat gaat natuurlijk niet. Alle dozen zitten vol met speelgoed en zo. We hebben geen lege dozen bij ons.

PIETJE 1: Dan moeten jullie er maar een leeg maken. Ga maar 'ns naar beneden in het schip zoeken. Misschien is er wel een waar een hondenhok inzit en dan zetten jullie dat maar zolang los neer. (Pietje 3 en Pietje 2 af) Zo zie je dat je

als Pietje toch nog behoorlijk slim moet wezen. Je hebt er van die dornmerds bij; die zullen nooit een grote Piet worden. Ja, dat wisten jullie niet, hè? Niet alle kleine Pietjes worden ook een gróte Piet. Nee, je moet allerlei dingen heel goed kunnen. Klimmen natuurlijk en strooien en je moet lief voor het paard zijn. En verder mag je nooit van het lekkers snoepen, maar je moet wel flink eten om groot te worden. Roggebrood natuurlijk - van dat zwarte! En je moet chocoladevla eten en chocolademelk drinken. Geen gewone melk natuurlijk, want daar wordt je wit van. En een witte Piet kan natuurlijk niet, dat is geen gezicht!

GROTE PIET (opkomend): Zo Pietje, sta je weer 'ns met de kinderen te kletsen. Heb je niets anders te doen?

PIETJE: | Daar ben ik mee bezig Piet.

GROTE PIET: Waar ben je mee bezig? Iek zie je helemaal niets doen.

PIETJE: | Ja echt Piet. Ik ben aan 't oppassen. Ik ben net een waakhondje. Kijk zo: woef-woef! (hij blaft naar grote Piet)

GROTE PIET (geschrokken): Koest! Af! Vort beest!

PIETJE: | Ik was toch niet echt een hondje.

GROTE PIET: Dat ies maar goed ook. Maar wat doe je hier? Je hebt toch wel wat te doen? (ziet plotseling de zak) Wat ies dat? (kijkt in de zak) De pepernoten! Wat moet jij daarmee?!

PIETJE: | Die ga ik verstoppen.

GROTE PIET (denkt even na): Iek denk dat iek het begrijp. Jij hebt die zak met pepernoten zeker gepiekt en nu wiel jij er uit gaan snoepen.

PIETJE: | O nee, Piet - dat is niet waar. Ik wil er helemaal niet van snoepen. Ik wil 'm verstoppen, zodat anderen er niet van kunnen snoepen.

GROTE PIET: Je valt me tegen Pietje. Iek dacht dat jij een eerlijk joch was en iek dacht dat jij nog wel 'ns een echte goeie grote Piet zou worden. Je snapt natuurlijk wel dat iek diet toch aan Sienterklaas zal moeten vertellen.

PIETJE 1: Echt niet, Piet! Ik wilde niets stouts doen. Vraag het maar aan de kinderen. Heb ik van de pepernoten gesnoept, kinderen? (reaktie zaal) Nou, zie je wel?

GROTE PIET: Nee, ik was natuurlijk nog net op tijd; maar je was het vast wel van plan. Zeg eens eerlijk, kinderen: wou Pietje een pepernootje pieken? (reaktie zaal) Nee? Nee? Maar wat doet ie dan hier met die zak? (reaktie)

PIETJE 1: Ja, zo is het echt, Piet. Mijn vriendjes en ik gaan zorgen dat er niemand aan komt.

PIETJE 2 (samen met Pietje 3 opkomend met grote doos): Is deze goed?

GROTE PIET: Hoe komen jullie daaraan?

PIETJE 3: Beneden in het schip gevonden. Er zal alleen maar een poppenhuis in en dat hebben we er zolang maar even uitgehaald.

GROTE PIET: Er uit gehaald? Maar dat kan toch niet! Dan hebben we straks bij het uitdelen van de kado's een poppenhuis over en dan weten we niet voor wie het ies. Dan ies er ergens een kiendje dat een poppenhuis heeft gevraagd en dan krijgt die het niet omdat jullie die doos nodig hebben. Wat voor naam stond er op?

PIETJE 2: Moniek!

GROTE PIET: Moniek? Ies hier soms een kiendje bij dat Moniek heet? (reaktie JA) En heb jij een poppenhuis gevraagd? Nu, dan hoop iek maar dat het goed komt. Als je 't niet krijgt ies het hun schuld! (af)

(Reaktie NEE) Gelukkig niet. Zal het misschien

voor een Moniek ien Alkmaar zijn... of ien Amersfoort. (mopperend af) Zulke domme Pietjes toch - maken de hele boel ien de war.

PIETJE 1: Bedankt jongens en meisjes dat jullie me zo fijn hebben geholpen. Ik wou echt niet snoepen. Dat grote Piet dat nou niet kon snappen.

PIETJE 3: Kom jongens, komt er nog wat van? Ik zal de doos open houden; tillen jullie dan de zak er even in. (ze doen dit)

PIETJE 2: Nu de doos dicht en de naam er op.

PIETJE 1: Ik schrijf al. Piet, Piet en Piet. (ze plakken het etiket op de doos en stapelen hem tussen de andere)

PIETJE 3 (van afstand het werk bekijkend): Je ziet er niks van. 't Is net een gewoon pak.

PIETJE 1: Alleen dat Piet, Piet en Piet vind ik gek. Op alle andere pakken staat maar één naam.

PIETJE 2: Daar weet ik wel wat op. Op dit pak staat Fred en dan maak ik daarvan: Fred, Fred en Fred.

PIETJE 3: Nee joh, dat is hardstikke gek. Er zijn nooit drie jochies die alle drie Fred heten. Je moet zetten: Fred Retteketed! (Pietje 2 doet dat) En hier staat Wim.

PIETJE 2: Wim Simsalabim!

PIETJE 3: Ans?

PIETJE 2: Ans Hoppelepans! Marietje?

PIETJE 3: Marietje Kanariepietje!

PIETJE 1: Zo is het wel genoeg. Zo kan niemand er iets van zien. Nu kunnen we rustig wat gaan slapen. De pepernoten zijn veilig. (ze maken het zich gemakkelijk in een hoek van het toneel en doen de ogen dicht)

JASPER (opkomend): Ik kan ze niet vinden. Ik heb overal op het schip gezocht, maar de zak met pepernoten heb ik nergens gevonden. En nu krijg ik toch wel vreselijke trek. Weten jullie niet

waar ze zijn? (reactie NEE) Nu dan ga ik maar weer verder zoeken. Misschien in de hut van de kapitein. Daar ben ik nog niet geweest.

(reactie JA) Wat in zo'n pak? In welk dan? Dat? Voor Jan. Welk dan? Kunnen jullie me niet wat beter helpen? Roep maar warm of koud. Dit pak? Ben ik warm? Ach verdorie, het gaat niet; jullie roepen allemaal wat anders. Dit pak misschien? (hij rammelt met een pak) Nee hoor, dat klinkt helemaal niet naar pepernoten; daar zit heel wat anders in. Ik denk een legodoos of een legpuzzel. Dat kun je ook al niet eten.

KOKKIN (opkomend): Hoe staat het nu met die vissen, Jasper?

JASPER: Dat doe je zelf maar, kokkie. Als ik niet eens een behoorlijk stukje deeg van je kan krijgen, kan ik geen vis vangen, Ze bijten heus niet in zo'n stom stukkie papier. (loopt weg)

KOKKIN: Wel verdikkeme, jongen. Kom hier! Hier komen, zeg ik! (loopt snel achter Jasper aan, struikelend over de benen van Pietje 2, af)

PIETJE 2 (wakker schrikkend): Au! Wat is dat nu weer? Wie deed dat? Wie schopte er tegen mijn benen? (staat op en rekt zich uit) Oei, oei, wat een dag! Eerst dat hele schip volladen met alle pakjes en toen dat verstopperkje spelen met die pepernoten. Zouden ze er nog zijn? (controleert het pak) Piet, Piet en Piet! Ja, dat is het. Alles is in orde. Ik ga maar proberen of ik nog wat kan slapen. (Gaat weer op z'n plekje zitten) Ik begin nu toch eigenlijk wel erge trek te krijgen. Ik wou dat ik een boterhammetje had. Of een bordje soep. Hmm, heerlijk. Maar ik moet nog vier dagen wachten. Hoe houdt een Pietje het uit? (komt overeind) Zal ik het doen? Zal ik het doen? Zal ik het durven? Eén pepernootje? Hmm, als ik nou 'ns één pepernootje had. Jasses, wat knort

m'n maag. Zal ik het doen? Ssst, heel stil zijn.
(hij wil naar de doos met pepernoten gaan)

GROTE PIET (opkomend): Is alles ien orde? Zijn de pepernoten goed verstopt?

PIETJE 2 (geschrokken): JJJ...jja, Piet. Ze zitten in één van de dozen. Heel goed verstopt. Niemand kan ze vinden. Alleen wij drieën weten waar ze zijn.

GROTE PIET: Goed zo, jongen. Vertel het tegen niemand. Ik reken op je. (af)

PIETJE 2: Oei, oei. Was me dat schrikken. Stel je voor dat ie één minuutje later zou zijn gekomen! Is-ie echt weg? Vooruit dan maar. Stil, stil zijn nu! Heel stil! Als jullie stil zijn krijgen jullie ook wat. (hij gaat naar de pepernotendoos en zet de andere pakken terzijde. Hij maakt de doos open en haalt er een paar pepernoten uit en geeft die aan de kinderen op de voorste rij. Hij haalt opnieuw een handvol pepernoten uit de doos en steekt die in zijn zak)

KOKKIN (opkomend): Jasper! Waar zit die snotneus nu toch? Vissen vangen moet-ie! Anders hebben we niets te eten. Heb jij die jongen dan niet gezien?

PIETJE 2: Nee, ik heb 'm niet gezien. Hij is hier echt niet.

KOKKIN (wil afgaan, bedenkt zich plotseling en draait zich om naar Pietje 2): Jij staat hier toch niets te doen; vooruit, jij zou ook best kunnen proberen een visje te vangen. (ze pakt Jaspers hengeltje in de ene hand en Pietje 2 in de andere en trekt hem mee) Kom jij maar 'ns mee, dit is vast geen goed visstekkie. Ga jij het maar eens aan de andere kant van het schip proberen.

PIETJE 2: Ik kan helemaal niet vissen. Ik ben een zwarte Piet, geen vissersjongen.

KOKKIN: Dan leer je het maar. En zorg maar

dat je wat vangt. (ze sleept Pietje 2 het toneel af. Ongemerkt verliest hij één pepernoot uit zijn zak. De doos met pepernoten blijft open en bloot op het toneel staan)

PIETJE 2 (achter): Ik kan niet! Laat me los! Ik heb heel wat anders te doen! Laat me los!

JASPER (opkomend): Zo, ik ben mooi ontsnapt. Ik ga echt niet meer vissen. Ik heb er mooi genoeg van. Kokkie kan me wat... en de kapitein ook! Als ik geen eten krijg kan ik ook niet werken. En vissen is ook werken. Vinden jullie niet? O, wat heb ik honger. Wat heb ik toch een vreselijke trek in pepernoten. Hé, wat ligt daar? 't Lijkt wel een pepernoot. Ja, het is een pepernoot. Een heerlijke pepernoot! (steekt hem in zijn mond) Hmmm! Wat lekker. Jullie weten niet, hoe lekker zo'n pepernootje is als je vreselijke trek hebt. Maar hoe zou dat pepernootje hier komen? Dan moeten er vast nog meer in de buurt zijn! (gaat weer zoeken en vindt dan de doos met pepernoten) Gevonden! Ik heb ze gevonden! Ze stonden hier zomaar op het dek! De pepernoten! Ik heb de pepernoten! (hij haalt de zak uit de doos en gooit die over zijn schouder) Ik neem ze mee! Ik ga ze in mijn bed verstoppen. En denk er om dat jullie het niet verklappen! Ik kan jullie best aan! Wie het verklapt krijgt straks van mij een flink pak ros. Begrepen? (hij gaat af met de zak pepernoten en schuift in het voorbijgaan de lege doos helemaal terzijde)

PIETJE 3 (wakker wordend): Wat hoor ik toch allemaal? Wie roept er nu toch steeds dat ik wakker moet worden? Waarom? Een Pietje dat hard gewerkt heeft mag toch ook wel 'ns even slapen? Waarom? Wat zeggen jullie nu weer over die pepernoten? Daar is toch niets mee aan de hand? Die hebben we immers goed verstoppt. In

een groot pak en daar hebben we op geschreven: Piet, Piet en Piet. Kijk, dat is dit grote pak. (wijst een groot pak aan en bemerkt dan zijn vergissing) Nee, dat is het niet. Waar staat het nu toch ook al weer? (zoekt) Hier! Nee. Hier dan! Ook niet. Hier! Neeeee! Ik zal mijn vriendjes wakker maken. Die weten het vast nog wel. Piet en Piet! Hé, er is er maar één! Waar is die andere Piet? Piet, Piet, wordt gauw wakker!

PIETJE 1: Hé, ik sliep net zo lekker. Waarom maak je me wakker?

PIETJE 3: Ik kan dat pak met de pepernoten niet meer vinden. Weet jij nog welk pak dat was?

PIETJE 1: Een groot pak met een rood papier er om en er staat op: Piet, Piet en Piet en laat me nu maar weer slapen. Dat pak staat veilig en niemand weet er iets van behalve wij met z'n drietjes. (wil weer gaan liggen)

PIETJE 3: Ga nu niet slapen! Dat pak is weg! En Piet is ook weg.

PIETJE 1: Wie is weg?

PIETJE 3: Piet.

PIETJE 1: O, die is zeker gaan vissen.

PIETJE 3: Er is echt iets niet in orde, Piet. Als je nu niet meteen wakker wordt ga ik naar grote Piet. Vooruit, je moet me helpen zoeken.

PIETJE 1 (staat met veel tegenzin op): Waar moet ik dan zoeken?

PIETJE 3: Overall! Je moet helpen het pak terug te vinden waar Piet, Piet en Piet op staat.

PIETJE 1: Vooruit dan maar weer. Dommerd! Kijk, dat is het. (wijst verkeerd pak aan)

PIETJE 3: Dit is het niet. Hierop staat: Kees!

PIETJE 1: Dit dan?

PIETJE 3: Ook niet. Hier staat Fred Retteketet! Echt Piet, het is er niet meer.

PIETJE 1 (begint nu ook verwoed te zoeken,

komt helemaal aan de zijkant van het toneel en vindt de lege doos): Jullie zijn ook een stel domme Pieten! Jullie zaten te zeuren dat er nergens een lege doos was en hier staat er een!

PIETJE 3: Dat is 'm! Dat is de doos van de pepernoten! Hoera, we hebben ze weer gevonden. Gelukkig!

PIETJE 1: Maar die doos is wél leeg!

PIETJE 3: Leeg? Hoe kan dat nu?

PIETJE 1: De pepernoten zijn gestolen: Er is een dief aan boord!

PIETJE 3: Houdt de dief!

PIETJE 1 (wijst in de zaal): Daar gaat-ie!

PIETJE 3: Waar?

PIETJE 1: Daar! Pak 'm!

PIETJE 3: Ik zie niets.

PIETJE 1: Ik ook niet.

PIETJE 3: Wie heeft het gedaan? Een van jullie?

PIETJE 1: Vertel eens, wie heeft het gedaan?

PIETJE 3: Vast een van de kinderen, of... anders Piet!

PIETJE 1: Wie Piet? Ik?

PIETJE 3: Nee, Piet! Ons vriendje dat weg is. Heeft die de zak met pepernoten gepikt?

PIETJE 1: Maar wie heeft het dan gedaan?

GROTE PIET (opkomend): Wat ies dat hier voor een drukte? Kunnen jullie niet kalm zijn? Het paard van Sienterklaas wordt er beneden ien zijn stal helemaal zenuwachtig van. Wat ies er aan de hand?

PIETJE 1: Durf jij het te zeggen?

PIETJE 3: Nee. Jij wel?

PIETJE 1: Ik ook niet.

GROTE PIET: Vooruit, voor de dag er mee. Wat ies er gebeurd?

PIETJE 1: Ze zijn weg.

GROTE PIET: Wie zijn weg? Wat zijn weg?

PIETJE 3: De pepernoten.

GROTE PIET: De pepernoten zijn weg? Maar dat is verschrikkelijk. Hoe kan dat? Jullie hadden ze toch goed verstopt?

PIETJE 1: Ja, in een doos en die doos staat daar, maar...

PIETJE 3: ...maar... euhhh... die doos is leeg.

GROTE PIET: Wie wiest er van? Wie wiest er dat er pepernoten in die doos zaten?

PIETJE 1: Alleen wij.

GROTE PIET: Alleen jullie? Wiest niemand anders het? De matrozen niet? En de kapitein ook niet? En verder helemaal niemand? Dan hebben jullie het natuurlijk zelf gedaan. Dat kan niet anders. Vooruit, kom op met die pepernoten. Ik zal ze zelf wel bewaren.

PIETJE 1: Wij hebben ze echt niet, Piet.

GROTE PIET: Praat geen onzin. Niemand anders wiest waar ze waren, alleen jullie drieën.

PIETJE 1: Drieën? (telt) Eén, twee, drie? O, hemeltje, Piet is er niet. Waar is Piet?

KOKKIN (opkomend): waar is Jasper toch? Ik zoek dat joch overal. Hij zou hier moeten staan vissen, dat heeft de kapitein zelf tegen hem gezegd.

GROTE PIET: Wat kan ons dat schelen? De pepernoten zijn weg, dat is veel erger. En Piet is ook zoek! Die is er vast met de pepernoten vandoor.

KOKKIN: Piet, Piet? Welke Piet? Jullie vriendje?

PIETJE 1 + 3: Ja, die Piet!

KOKKIN: O, die is niet zoek. Die staat aan de andere kant van het schip te vissen. Hij vangt wel niks, maar hij doet tenminste zijn best. Doen jullie ook maar 'ns wat, luiwammesen!

GROTE PIET: Hoe lang staat hij daar al?

KOKKIN: Al een hele tijd. Hij wou eerst wel niet, maar nu doet hij het toch maar.

GROTE PIET: Waar was hij, toen je hem aan 't werk zette?

KOKKIN: Hij was hier, hij was gewoon hier.

GROTE PIET: En had hij iets bij zich toen je hem hier vond? Een zak misschien?

PIETJE 3: Met pepernoten.

KOKKIN: Nee, ik weet het zeker: hij had geen zak pepernoten bij zich.

PIETJE 1: Gelukkig, hij heeft het niet gedaan.

PIETJE 3: Maar wie dan wel?

GROTE PIET: Vooruit Kokkie, ga 'm vlug halen: iek wiel wel eens met die Piet praten.

KOKKIE: Maar hij moet vissen.

GROTE PIET: Zoek maar een ander om voor je te viessen. Piet moet hier kornen. Onmiddellijk.
(kokkin boos af)

PIETJE: Als Piet het niet gedaan heeft, dan was het een ander.

PIETJE 1: En als een ander het niet gedaan heeft, dan waren het de kinderen.

PIETJE 3: Ik denk niet dat ze dat zouden durven. Bovendien kunnen ze toch niet op ons schip komen. Er is er nog niet één met een zwemdiploma.

PIETJE 2 (komt aarzelend dichterbij): Kokkie zei, dat ik bij u, meneer grote Piet moet kornen.

GROTE PIET: Wat weet jij van die zak met pepernoten?

PIETJE 2: Die stond hier, in een grote doos.

GROTE PIET: Waar hier?

PIETJE 2: Op het dek.

PIETJE 1: Ja, tussen de andere dozen.

GROTE PIET: Maar nu staat-ie er niet meer.
(dreigend) Weet jij hoe dat komt?

PIETJE 2: Nee... nee... of eigenlijk...

GROTE PIET: Jij mag niet jokken, Piet. Dat viendt Sienterklaas niet goed. Nu, vertel eens...

PIETJE 2: Ik eh... ik had 'm eigenlijk ergens anders gezet.

GROTE PIET: Waar had je 'm gezet?

PIETJE 2: Hier.

GROTE PIET: Waarom deed je dat?

PIETJE 2: Ik eh... ik wilde ze even natellen! Ik wilde er even in kijken of alle pepernoten er nog in zaten en ik heb de kinderen een paar pepernootjes gegeven. Die hadden zo'n vreselijke honger.

GROTE PIET: Jij mag niet jokken, Piet. Je had zeker zelf erge honger? Jij hebt zelf die zak meegenomen en 'm ergens verstopt. Vooruit, ga 'm halen en vlug wat! En reken er op dat iek diet aan Sienterklaas zal moeten vertellen.

PIETJE 2 (huilend): Ik heb 'm niet Piet, echt niet. Ik heb die zak niet weggenomen.

GROTE PIET: Mij hou je niet voor de gek! Vooruit, hou op met dat gehuil en breng die pepernoten onmiddellijk hier.

PIETJE 2: Dat kan ik niet! Ik heb ze niet. Vraag het dan toch aan de kinderen.

PIETJE 2: Piet jukt niet, Piet. Als ie jukt krijgt ie altijd een kleur en hij is nu nog net zo zwart als altijd.

GROTE PIET: Maar die pepernoten moeten terugkomen, anders zwaait er wat! Voor jullie alle drie! Jullie moesten er met elkaar op passen en nu zorgen jullie er met elkaar ook maar weer voor dat ie terugkomt. Iek kom straks kijken of ie er weer ies en als dat niet zo ies gaan jullie vanavond alle drie zonder eten naar bed.

PIETJE 1: Dat moesten we toch al. Dat is geen straf.

GROTE PIET: Dan bedenk iek wel wat anders.
(gaat af)

PIETJE 2: Wat moeten we nu?

PIETJE 1: Het was wel erg dom van je. Je had die doos rustig moeten laten staan.

PIETJE 3: Laten we daar nu maar niet over zeuren; we zijn toch vriendjes! Bedenk liever wat om de pepernoten terug te vinden.

PIETJE 2: Misschien weet de kapitein wel waar ze zijn. Misschien heeft die ze gevonden.

PIETJE 1: Tuurlijk niet! Die zou 't meteen tegen grote Piet hebben gezegd. Nee, er is hier ergens een pepernotendief.

PIETJE 2: Een dief? Een echte dief?

PIETJE 1: Misschien weten de kinderen er meer van.

PIETJE 2: Is een van de kinderen een dief?

PIETJE 1: Laten we ze 't maar vragen. Heeft een van jullie die zak met pepernoten gepikt? Nee? Wie dan wel? Die jongen? Jasper? De scheepsjongen? Hoe durft-ie! De pepernoten van Sinterklaas! Bedankt hoor! Dat weten we dan meteen. Gelukkig dat die kinderen zo goed opletten. Jasper heeft 't gedaan. We gaan meteen naar hem toe en zeggen dat ie 'm terug moet geven.

PIETJE 3: Dat doet-ie vast niet. We moeten een list bedenken.

PIETJE 2: Een list? Wat is een list?

PIETJE 3: Iets slims. We moeten iets bedenken om 'm te pakken te nemen.

PIETJE 2: Ik weet niks.

PIETJE 1: Ik wel! We hebben nog steeds de lege doos en daarmee gaan we Jasper vangen.

PIETJE 2: Hoe dan? Wil je 'm over zijn hoofd gooien?

PIETJE 1: Nee, natuurlijk niet. Luister goed: ik

ga in die doos zitten en jullie doen 'n weer netjes dicht. Dan schrijf je erop: "In deze doos zitten de allerlekkerste chocoladeletters van Sinterklaas". Jullie verstoppen je achter de pakken en als Jasper de doos vindt en die open maakt pakken we hem met z'n drietjes. En dan zeggen we: als je de pepernoten niet gauw teruggeeft stoppen we jou in die doos en dan binden we er een dik touw om. En dan sturen we dat pak naar Sinterklaas en we schrijven er een lange brief bij, waarin we verklappen wat je hebt gedaan. Dan zal die wel een goeie straf voor je bedenken.

PIETJE 2: Sinterklaas geeft haast nooit straf.

PIETJE 1: Dat weet Jasper toch niet. Laten we 't maar proberen.

PIETJE 3: Ik vind het een goed plan. (Pietje 1 klimt in de doos, de anderen doen die dicht)

PIETJE 3 (schrijvend): In deze doos zitten de lekkerste... wat ook weer? (de doos gaat open en Pietje 1 steekt z'n hoofd boven de rand uit)

PIETJE 1: Chocoladeletters! Sufferd! (duikt weer weg)

PIETJE 3: Chocoladeletters... van de wereld. (de doos gaat weer open en het hoofd van Pietje 1 verschijnt weer)

PIETJE 1: Van Sinterklaas! Sufferd! (duikt weer weg)

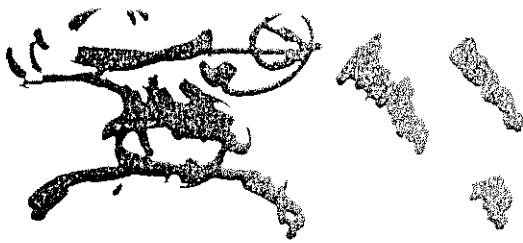
PIETJE 3: Van Sinterklaas Sufferd. (Pietje 1 duikt weer op)

PIETJE 1: Niet Sufferd! Sufferd! (duikt weer weg)

PIETJE 3 (streept weg): Goed, dan niet Sufferd!

PIETJE 2: Klaar? En nu gaan wij ons verstoppen. Vlug! Ik geloof dat er iemand aan komt! (Pietje 2 en 3 verstoppen zich)

GROTE PIET (opkomend): Hé, nu staat die lege doos hier nog. Die zal iek die kwajongens eens

even laten opruimen. (hij wil de doos oppakken en leest dan het opschrift) Hé, chocoladeletters, hoe kan dat nu? Piet! Piet! En Piet! Kom eens onmiddellijk hier! Waar zitten jullie? (gaat zoekend af; achter horen we hem nog eens roepen) Piet! Piet! En Piet! Kom eens hier!

JASPER (opkomend): Zo, dat was lekker. Ik heb er vijftien opgegeten. Vijftien heerlijke pepernoten. Er zitten er nog wel duizend in die zak. Voor morgen en overmorgen en voor de dag daarna. Heerlijk! Nu heb ik gelukkig geen honger meer. Weten jullie waar ik de rest verstopt heb? Onder de matras van mijn bed. Daar zal niemand ze vinden. Lekker hoor, zoveel pepernoten. Wat zullen die Pieten op hun neus kijken als ze merken dat de pepernoten weg zijn. Ik moet alleën die doos nog even verstoppen, anders merken ze het meteen. Wacht, die doos gooi ik over boord. Die is voor de vissen. Ze houden niet van papier, maar misschien wel van karton. Misschien vinden ze zo'n kartonnen doos wel lekker. (wil doos oppakken, maar leest dan het opschrift) Hé, chocoladeletters? Hoe kan dat nu? Dit was toch de doos waarin ik de pepernoten heb gevonden? Of was dat een andere? Net zo een? (pauze) Wat?! Chocoladeletters?! Maar dat is geweldig! Vijftien pepernoten en nog een chocoladeletter toe! Dat is net het ontbijt van een koning! Wat lekker! Ik zal meteen eens even de J van Jasper zoeken. (hij maakt de doos open en steekt zijn hand er in, die meteen door Pietje 1 wordt vastgepakt)

PIETJE 1: Ik heb 'm jongens. Kom helpen! Pak hem!

PIETJE 2 + 3 (te hulp schietend): Ja, we hebben 'm. Hou 'm vast. We hebben de dief! Waar zijn de pepernoten?

JASPER: Laat me los! Laat me los! Ik heb niets gedaan!

PIETJE 1 (uit de doos klimmend): Het is gelukt. We hebben 'm!

PIETJE 2: Zeg op, waar zijn de pepernoten?

JASPER: Die heb ik niet.

PIETJE 1: Wel waar; toen ik in die doos zat heb ik je zelf tegen de kinderen horen zeggen dat je ze onder de matras van je bed had verstopt.

PIETJE 2: Ik ga ze halen. (laat Jasper los en wil weglopen. Jasper probeert zich nu los te rukken)

PIETJE 3: Vasthouden, zo ontsnapt-ie nog!

KOKKIN (opkomend): Zo, hebben ze je eindelijk gevonden? Hoe staat het nu met die vissen? Heb je al wat gevangen?

PIETJE 1: Wij hebben hem gevangen. Hij heeft de zak met pepernoten gepikt.

KOKKIN: Gossiemiemie! En krijgt hij nu met de roe?

GROTE PIET (opkomend): Wat hoor ik hier over een roe? Wie krijgt er met de roe?

KOKKIE: Hij! Hij heeft een pepernoot gepikt!

PIETJE 1: Niet één; een hele zak vol!

PIETJE 2: En nu krijgt hij een flink pak slaag, hè Piet?

GROTE PIET: Jullie zijn domme pietjes. Weten jullie dan niet meer dat Sienterklaas heeft gezegd dat wij de roe nooit meer mogen gebruiken? Er gaat geen enkel kiend meer in de zak en er krijgt nooit meer iemand met de roe. Die hebben wij niet eens meer. Alle roeden zijn vorig jaar in de kachel verbrand.

PIETJE 3: En krijgt Jasper dan helemaal geen straf?

GROTE PIET: Natuurlijk wel.

KAPITEIN (opkomend): Wat is hier aan de hand?

GROTE PIET: O kapiteintje, jouw scheepsjongen heeft de pepernootjes gepiekt en hij moet straf hebben.

KAPITEIN: Wat voor straf? Wees een beetje voorzichtig met hem, want ik heb 'm nog nodig.

KOKKIN: Hij moet vissen!

PIETJE 1: Maar eerst moet hij straf.

JASPER: Is vissen dan nog geen straf genoeg?

GROTE PIET: Stil jij. Iek viend dat hij ons straks als wij ien Nederland zijn moet helpen bij het uitdelen van de kado's.

PIETJE 1: En hij moet helpen met het strooien van de pepernoten, zonder er zelf eentje van te snoepen.

PIETJE 2: Dan wordt hij dus ook een Piet?

GROTE PIET: En dan krijgt hij ook een mooi pak, net als jullie.

KAPITEIN: Maar hij is wit. Hoe kan dat nu? Ik heb nog nooit een witte Piet gezien.

KOKKIN: Dan maken we hem zwart met roet uit de schoorsteen. (snel af)

KAPITEIN: Maar dan wordt hij heel raar streperig zwart.

GROTE PIET: Dat ies niet erg. Wij zeggen tegen alle kienderen dat die ene Piet die nog een beetje wit zwart ies, heet eigenlijk Jasper, maar wij noemen hem Piet.

PIETJE 3: Moeilijk hoor.

KOKKIN (snel op): Hier is het roet. Hiermee maken we hem zwart. (Pietje 1, 2 en 3 nemen elk een vinger vol zwartsel en beginnen Jaspers gezicht te bewerken)

PIETJE 2: En wat zeggen we tegen Sinterklaas? Als die zo'n rare streperige Piet ziet schrikt-ie zich een mijtertje!

GROTE PIET: Wij zeggen: Sinterklaas wees maar niet boos op Jasper. Hij was eventjes een

beetje stout, maar nu zal hij nooit meer van de pepernoten snoepen.

KAPITEIN: Als hij dat dan ook maar niet doet.

GROTE PIET: Natuurlijk niet, want wat je Sinterklaas belooft, moet je ook doen. Heb je dat begrepen?

JASPER: Ja Piet.

PIETJE 2: Dan komt alles toch nog in orde.

KAPITEIN: Eén hoera voor alle Pieten.

KOKKIN: En één hoera voor Sinterklaas!

JASPER: En toch geloof ik dat ik alweer honger krijg.

ALLEN: Nee!!

D O E K